

REVIEWS

'Electricity On Wax' heeft een hypnotiserende groove en zal live de zaal op stelten zetten. In 'Shapeshifter' en 'Covered In Dawn' horen we invloeden van The Doors, maar dan zonder het orgeltje van Ray Manzarek. In de plaats komen geschifte vocalen en flink wat gitaargeweld. Totaal eigenzinnig, aantrekkelijk en afwisselend. 'Lady Of The Woods'/'Psychonaut' begint rustig en akoestisch. De spanning wordt opgedreven. Brandon haalt zwaar uit. Wat een strot. De song prikkelt en bevat heel wat elementen en sfeerwissels waardoor we naar het einde toe zelfs met een echte headbanger te maken hebben. De plaat eindigt verrassend met het gevoelige en instrumentale 'Eunice'.

(Patrick Erragat)

RDS-220

HELL IS TRUTH SEEN TOO LATE

CONSOLING

Vanuit de Church Of Ra, de creatieve draaikolk rond Amnra, blijven nieuwe collecties ontstaan die toch telkens weer iets gaafs te bieden hebben. Zo ook deze RDS-220, waar

van het kernduo Matthias P Halsberghe (Liar) en Kristof J Mondy (ex-Amnra, VVounds) al heel wat watertjes doorzwommen en nu wellicht voor hun extreemste exploit tot nog toe gaan. 'Hell Is Truth Seen Too Late' is namelijk niet meteen de meest complexe of sfeervolle plaat die je al hoorde, maar als het aankomt op een spoor van dood en vernieling achterlaten, dan zit je hier aan het juiste adres. Woeste en schuimbekkende black metal en noise core vinden mekaar op dit kruispunt, waar je meestal aan hoge snelheid omver wordt geblazen met beukende ritmes die zo bij Anaal Nathrak of Wiegedood vandaan konden komen. Met een hele resem gastzangers (Paulo Rui, Hans Verbeke, Dehn Sora) wordt er wat extra variatie in gelegd, maar verder is het toch vooral gaan tot het gaaije en van dik hout planken zagen. Soms wordt dat uitpuddend voor de luisteraar, maar wellicht was net dat het doel dat men voor ogen had. (Morbid Geert)

RED DEATH

SICKNESS DIVINE

CENTURY MEDIA

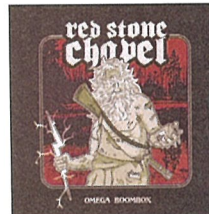
Er zijn zo van die cd's waar je bij de eerste noten al hoort dat je een pareltje in je handen hebt. De derde plaat van het Amerikaanse Red Death is er zo eentje. Vanaf de titeltrack die de cd opent, is het

genieten. Qua stijl is Red Death quasi hetzelfde gebleven. Pure thrash en cross-over met heel wat invloeden uit de hardcore. Subtiele hints naar acts als Cro-Mags en de oude Corrosion Of Conformity zijn de rode draad doorheen deze cd. Al heeft Red Death toch ook een op en top eigen sound weten te creëren. Op een goed halfuur weet deze band ons te verbluffen met zijn uiterst energieke en snelle cross-over, die door de heel toegankelijke zang, wel door iedereen zal geapprecieerd worden. Fans van thrash met hardcore-invloeden moeten dit zeker beluisteren. (Peter Vanhecke)

RED STONE CHAPEL

OMEGA BOOMBOX

ARGONAUTA

Met 'Omega Boombox' maken we voor het eerst kennis met het Duitse Red Stone Chapel. Het zeshalftal brengt een iets of wat eigenzinnige mix van stoner rock, blues en sludge. Maar zelfs Southern

rockinvloeden zijn duidelijk hoorbaar in opener 'Squid Limbo'. Muzikaal zorgt dit voor enkele leuke momenten. Maar dit is het typische voorbeeld van een band met veel te veel ideeetjes die ze op een veel te korte tijd willen uitwerken. Zo wordt je als luisteraar van het ene nummer in het andere gegooid zonder dat er echt een rode draad te merken is. Ook vocaal lijkt er her en der

toch nog wat ruimte voor verbetering, vooral als de stukken 'spoken word' zijn ronduit overbodig. Laat het ons dus maar houden op een verdienstelijke poging. Maar of we nog veel van Red Stone Chapel zullen horen? Dat betwijfelen we ten zeerste. (Vic Van den Abeele)

REMOTE VIEWING

IT'S BETTER THIS WAY

THE SLUDGE LORD

Waar men anderen gerust mag wakker maken voor een stevig potje rampetampen, geldt dit hier ten huize Rock Tribune eveneens voor een portie vieze vuile sludgedoom (al zeggen wij tegen dat eerste uiteraard ook niet nee). Enter Remote Viewing, dat onder de vleugels van The Sludgelord een bak viezigheid in onze promomailbox kotst. Vijf man sterk en afkomstig uit het VK is Remote Viewing met album nummer twee vastberaden alles en iedereen in prut te blazen. Drie kwartier massieve 'pum-meling heaviness', netjes gespreid over acht forse tracks, het kan soms zo simpel zijn. Dat er al eens mag gelachen worden, zelfs in de zwaardere genres, getuigen songtitels als 'The Tissue Issue', 'A Dog In The Oven' en 'High Level Gutter Clearance'. Warm aanbevelen voor wie graag alle metertjes in het rood ziet. Voorlopig enkel verkrijgbaar digitaal en op tape. (David Van Brabandt)

REVEL IN FLESH

THE HOUR OF THE AVENGER

WAR ANTHEM

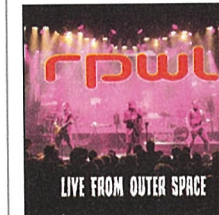
Revel In Flesh is een Duitse death metalband die al zo'n acht jaar meedraait en in deze relatief korte periode al vier platen en een ware waslijst aan splitreleases heeft uitgebracht. 'The

Hour Of The Avenger' is opnieuw een plaat geworden waar nergens moeilijk wordt gedaan. Revel In Flesh is een band die naar ons gevoel een soort van 'gezellige' death metal maakt. De formatie heeft een bijzonder goed oor voor een catchy melodielijn die vlot blijft hangen. Een nummer als 'The Nihilistic Nothingness' of 'Sky Burial' zijn hiervan goede voorbeelden. De muziek en zang is op zich best brutaal, maar tegelijk ontzettend toegankelijk en melodius. Stilzitten is dan ook zo goed als onmogelijk. Het merendeel van de nummers op 'The Hour Of The Avenger' bevindt zich in het uptempo tot ietwat sneller bereik en dat gaat de band prima af. Wat ook opvalt, zijn de toch vooral Zweedse invloeden die in de muziek zitten. Zo doet het gitaarwerk in het titelnummer sterk aan oude In Flames/Dark Tranquillity denken, 'Blood Oath' had goed op een album van Amon Amarth gepast en in 'The Nightbreed' is ietwat de geest van Hypocrisy geslopen. Naar goede oude gewoonte wordt er ook nu weer afgesloten met een cover, waarbij de keuze deze keer is gevallen op een leuke versie van 'Rock Out' van Motörhead. Een meer dan geslaagd album waar liefhebbers van bands als Fleshcrawl, Bolt Thrower en de Zweedse scene wel weg mee gaan weten. (Steven Williams)

RPWL

LIVE FROM OUTER SPACE

GENTLE ART OF MUSIC

De Duitse progressieve artrockband RPWL houdt de gewoonte in stand om enkele maanden na hun studioalbum heel snel een live-werk uit te brengen. De eerste cd bevat een complete vertolking van laatste album, 'Tales From Outer Space'. De opname gebeurde in de progtempel bij uitstek, De Boerderij in Zoetermeer. Ook nu weer wordt de technische vaardigheid van alle muzikanten gecombineerd met een feilloze productie. De prachtige stem van Yogi Lang en het virtuoos gitaarspel van Kalle Wallner

ht Of The World'. De tweede cd brengt een mooi overzicht van de beste nummers uit de reeds uitgebreide discografie, met als uitschieters 'Hole In The Sky' en 'Masters Of War'. (Claude Bosschem)

RUBEN HOEKE BAND

ALL SAINTS

BUTLER

De zesde plaat al voor de Nederlandse gitarist Ruben Hoeke, die een leuke mix van blues, rock en zelfs een vleugje hardrock speelt. Feit is dat Ruben Hoeke heel wat sfeer weet te brengen in zijn songs en dat is ook op deze 'All Saints' te horen. Krachtige nummers die van het begin tot het einde weten te swingen en live voor heel wat ambiance zullen zorgen. Af en toe komen er wel wat invloeden van andere bands bovendrijven. Zo klinkt de intro van opener 'Get Bit' wel een beetje als 'Hot Blooded' van Foreigner en zo kunnen we nog enkele voorbeelden aanhalen. Maar die herkenningspunten geven deze plaat enkel nog wat meer schwung, want uiteindelijk doet Hoeke er achteraf iets origineel mee. Waarbij we ook mogen zeggen dat Ruben een uitermate goede gitarist is binnen het genre. Eentje die nog wat weet toe te voegen aan deze stijl. Voor een rondje knap gezongen en opzwepende rock en blues kan je hier dus terecht. (Peter Vanhecke)

RUNEMAGICK

INTO DESOLATE REALMS

HIGH ROLLER

Runemagick - met name Nicklas Rudolfsson - maakte reeds in de jaren negentig zijn opwachting als doom/death metalband uit Zweden. Het pad liep niet enkel over rozen,

getuige een sabbatperiode van tien jaar vooraleer het toepasselijk getitelde 'Evoked From Abyssal Sleep' in 2018 de terugkeer markeerde. Sindsdien is Runemagick erg actief, met eega Emma op bas, Katatonia-drummer Daniel Moilanen op drums en gitarist Jonas Blom voor de voortreffelijke zweverige solo's in de loodzware composities. Want loodzwaar is het nieuwe werk 'Into Desolate Realms' zeker. Een amalgaam van zompige riffs, doordrenkt met de moeizaam klinkende grunts van de frontman, valt ons ten deel in lange slingerende composities waarin het licht aan het einde van de tunnel amper zichtbaar is. Gelukkig weet de band ook enige strakheid te vertonen (titelsong en 'Decay To Nothing'), maar merendeels is dit een manifest van logge inertie met verregaande uitzichtloosheid. Men schurkt graag aan bij sludge en windt daar ook geen doekjes om. In overdrive voegt men er ook nog eens drie van de vier songs aan toe die eerder te vinden waren op de vinyl uitgave 'The Opening Of Dead Gates' (EP) waarvan het twaalf minuten lange 'Wolves Of Nocturnal Light' ons het meest kon bekoren. De wil tot af dalen in de diepste krochten van de menselijke ziel is dus aangewezen vooraleer je de uitdaging aangaat om deze 70 minuten nihilistische doom/death metal over je heen te laten rollen. (Vera Matthijssens)

R.U.S.T.X

CENTER OF THE UNIVERSE

PITCH BLACK

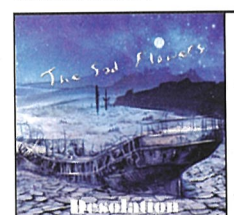

Het derde album van dit Cypriotisch kwartet opent met een stevige AC/CD-riff om vervolgens over te gaan tot een krachtige classicrocksong met melodie en power. Het is meteen de missie van de drie gebroeders en zusster Xanthou. Wat betreft stuwkracht en passie ontbreekt het deze band aan niks. De sound van de groep klinkt ook heel organisch en hier speelt een hechte band van vlees en bloed waarbij niet

al te veel studiokunsten zijn gebruikt strak en clean te laten klinken. Peter, en John (het klinkt bijna als het embleem van The Beatles) zetten respectievelijk op bas en drums een solide hardrock zo Zus Katerina kleurt het zaakje bij met boards. Tot zover het goede nieuws. I gaat er prat op dat alle vier de leden zit daar zit meteen ook het zwakke punt. klinkt niet altijd even toonvast en eer tastische stem zit er niet bij. Ze komen weg, maar het kan beter. Toch is dit é met een stel knappe classic rock num als uitschieter het epische titelnummer ons de volle negen minuten lang weet Paul McCartney's klassieker 'The Run' als cd bonus afsluit leuke verrassing. (Geert Ryssen)

THE SAD FLOWERS

DESOLATION

The Sad Flowers sament Ooms toetse Jany (gitaar) toetse heren zelf met

grootste verdienste van 'Desolation' komt het allemaal wat traag op gang ten we zeggen nooit. Ook al is dit het plaatje van de heren, opgewekter ter van het gelijknamige debuut is het er geworden. Een terner geslagen gem vrolijkste wat je aan dit schijfje kan c den. Instrumentaal is een mix van rock, cold wave en alternatieve roc weten we niet zo goed wat ervan te d houden er in ieder geval geen goed ge over en dat is niet alleen te wijten aan fenis die de muziek afstraalt. Diepte het Duitstalige 'Rücksichtslos'. Een ken poging om op de succesvolle Rai golven mee te surfen? Het droevige l staat hopeloos te vervelken zeer desolaat landschap. (Do Hauteghem)

SAINT ASONIA

FLAWED DESIGN

Als je de gr de Ar en Cr rocks same dan k Saint dat r Desig aan a mert

vier bandleden samen zijn namelijk maar liefst zeventien nummer één Amerikaanse rock radio. Achter de Adam Gontier (voormalig frontman van Three Days Grace), zijn nee Cale Gontier en de Staind-leden Mi en drummer Sal Giancarelli schuil. speelt op 'Flawed Design' wederom is melodieuze rock zonder pretenti leden draaien hun hand en immers ne hitje meer of minder. En dus ne externe songschrijvers bij betrokke der leden van Breaking Benjamin, 3 To Mars en Starset. Verwacht op pc als 'Ghost' dus vooral geen vreemde dingen, ultieme innovatie of schure viteit, want dat tref je in het stadion nu eenmaal nauwelijks aan. Op het is eerlijk - fraaie 'Sirens' is overig Nederlandse inbreng te horen in de Sharon Den Adel (Within Temptati vult Sully Erna van Godsmack te ho 'The Hunted'. Het klinkt allemaal h en dat is dan ook het grootste punt v Maar dat hier absoluut een is, hebben de heren in hun h vorige bands al bewezen. (B)

SARKE

GASTWERSO

Met een bezetting als die van Sarke niemand minder dan Nocturno Cul (Darkthrone) en Thomas 'Sarke' (Bululus) de kern uitmaken, zou je nie verwachten dan lompe, primitieve metal. Nu zijn ze op die manier beg